

Î N C H E I E R E

07 august 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii
Oleg Sternioală

Tamara Chișca-Doneva
Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ceban Zaharia,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ceban Zaharia împotriva Primăriei Slobozia cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea averii personale, împotriva deciziei Curții de Apel Bender din 23 ianuarie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Ceban Zaharia și menținută hotărîrea Judecătoriei Ștefan Vodă din 15 octombrie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 09 octombrie 2009, Ceban Zaharia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Oficiului Cadastral Teritorial, intervenient Primarul satului Slobozia cu privire la recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că ÎA „Baștina” a fost proprietar a brigăzii de tractoare cu terenul aferent, stației de reparație, casei mecanizatorilor, sondei arteziana, rezervuarului antiincendiar și drumului de 3500 m.

Ca urmare a datoriilor acumulate față de buget la data de 22 octombrie 2004 în baza procesului-verbal nr. 6 a adunării acționarilor ÎA „Baștină” bunurile întreprinderii au fost scoase în vânzare în scopul completării mijloacelor circulante.

Astfel, la data de 25 octombrie 2004 el a procurat bunurile ÎA „Baștina” pentru care a achitat suma de 55 mii lei, inclusiv TVA 11 mii lei, iar în total sa achitat suma de 66 mii lei, fapt ce se confirmă prin factura fiscală seria BL nr.0446550 din 25 octombrie 2004 și chitanța la dispoziția de plată nr.100 din 25 octombrie 2004, în care este indicat că a achitat suma de 66 mii lei pentru brigada de tractoare Slobozia cu toate articolele.

Susține că ulterior urma să fie întocmit un contract de vânzare-cumpărare în acest sens, ceea ce nu a fost făcut, iar adresîndu-se la OCT Ștefan Vodă pentru a înregistra dreptul de proprietate asupra bunurilor procurate, solicitarea sa a fost respinsă pe motiv că nu a fost autentificat contractul de vânzare-cumpărare.

Menționează reclamantul că din anul 2004 se consideră drept proprietar a imobilelor procurate și a executat în tot condițiile contractului.

Faptul scoaterii în vânzare a bunurilor se confirmă de procesul-verbal nr.6 din 22 octombrie 2004, iar faptul că între el și IA „Baștina” a avut loc o tranzacție de vânzare-cumpărare se confirmă prin factura fiscală seria BL nr.0446550 și chitanța nr.100 din 25 octombrie 2004, în care este indicată marfa vândută și prețul acesteia cu aplicarea ștampilei lui și a contabilului IA „Baștina”.

Totodată invocă reclamantul că a omis termenul de adresare în judecată, însă consideră că l-a omis întemeiat, deoarece în nenumărate rânduri s-a adresat către IA „Baștina” solicitând perfectarea contractului de vânzare-cumpărare, dar i se solicita să mai amâne perfectarea contractului din motiv că întreprinderea avea acumulate datorii mari la buget. Ulterior, conducerea întreprinderii a fost preluată de alt administrator, care s-a eschivat să-i elibereze factura fiscală, iar contabila întreprinderii i-a comunicat că actele contabile s-au pierdut.

Solicită reclamantul Ceban Zaharia, repunerea în termenul de adresare în judecată, recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare din 25 octombrie 2004 încheiat cu IA „Baștina” în privința vânzării brigăzii de tractoare Slobozia cu terenul aferent, stația de reparație, casa mecanizatorilor, sonda arteziană, rezervuar antiincendiar și drumul de 3 500 m.

La 29 septembrie 2010, Ceban Zaharia a depus o cerere prin care a renunțat parțial la acțiunea înaintată în privința OCT Ștefan Vodă și anume în partea cerințelor ce țin de brigada de tractoare cu terenul aferent, stația de reparație, casa mecanizatorilor, sonda arteziană și rezervuar antiincendiar (f.d. 31).

Prin încheierea Judecătoriei Slobozia din 29 septembrie 2010, a fost admis renunțul lui Ceban Zaharia la acțiune în partea ce ține de cerințele privind declararea valabilă a contractului de vânzare-cumpărare a atelierului de reparație, casei mecanizatorilor sondei arteziene, rezervoarelor antiincendiar și în această parte a fost încetat procesul.

Prin hotărârea Judecătoriei Slobozia din 29 septembrie 2010, a fost declarat valabil contractul de vânzare-cumpărare a bunului imobil drumul de acces la brigada de tractoare pe o lungime de 3 500 m din s. Slobozia r-n. Ștefan Vodă încheiat la data de 25 octombrie 2004 între Ceban Zaharia și SA „Baștina”, fiind obligat OCT Ștefan Vodă să înregistreze dreptul de proprietate a lui Ceban Zaharia asupra imobilului susmenționat, interzisă lui Ceban Zaharia efectuarea lucrărilor la drumul de acces la brigada de tractoare pe o lungime de 3 500 m din s. Slobozia r-l. Ștefan Vodă până la înregistrarea dreptului de proprietate, totodată fiind instituită suprafața asupra lotului de teren-proprietatea Primăriei s. Slobozia r-n Ștefan Vodă, pe care este amplasat drumul de acces la brigada de tractoare pe o lungime de 3 500 m din s. Slobozia r-n. Ștefan Vodă și încasat de la Ceban Zaharia în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1 550 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bender din 22 decembrie 2010 a fost admis apelul declarat de OCT Ștefan Vodă și Primăria s. Slobozia, casată hotărârea primei instanțe și restituită pricina spre rejudecare în prima instanță.

Prin hotărârea Judecătoriei Ștefan Vodă din 02 septembrie 2011, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 20 iunie 2012, a fost admisă cererea de abținere de la judecată a judecărilor Curții de Apel Bender – Nogai Nicolae, Chirică Leonid și Secrieru Elisei și strămutată pricina pentru examinare în ordine de apel la Curtea de Apel Cahul.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 25 septembrie 2012, a fost admis apelul declarat de către Ceban Zaharia, casată hotărîrea primei instanțe și restituită pricina spre rejudecare în prima instanță.

La data de 12 martie 2013, Ceban Zaharia a depus o cerere de completare și modificare a cerințelor în care a invocat că de fapt el este proprietarul pietrișului de pe drumul în litigiu ce aparține Primăriei Slobozia.

Invocă că Primăria Slobozia nu a cumpărat de la el pietrișul și verbal îi interzice și îi creează obstacole în ridicarea acestuia pietriș.

Prin urmare, solicită reclamantul să fie înlocuit pîrîtul OCT Ștefan Vodă cu pîrîtul Primăria Slobozia r-n Ștefan Vodă, iar cerințele privind recunoașterea valabilă a contractului de vânzare-cumpărare le modifică, solicitînd obligarea Primăriei Slobozia Ștefan Vodă să nu-i creeze obstacole în ridicarea pietrișului de pe porțiunea de drum de 2500 m, care se află la marginea satului Slobozia până la traseul Chișinău-Odesa, excepție fiind suprafața 1 000 m de , pe care le lasă în folosul satului Slobozia r-n. Ștefan Vodă.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ștefan Vodă din 15 octombrie 2013, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bender din 23 ianuarie 2014, a fost respins apelul declarat de Ceban Zaharia și menținută hotărîrea primei instanțe.

În susținerea opiniei enunțate instanțele au reținut că Ceban Zaharia solicitînd obligarea Primăriei Slobozia să nu-i creeze obstacole în ridicarea pietrișului de pe porțiunea de drum cu lungimea de 2 000 metri, ce se află la marginea satului Slobozia r-n Ștefan Vodă până la traseul Chișinău-Odesa, nu a prezentat careva probe întru justificarea pretențiilor înaintate și nu a confirmat nici faptul că deține dreptul de proprietate asupra porțiunii de drum respective.

La 08 aprilie 2014, Ceban Zaharia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului recurentul a invocat că decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe urmează a fi anulate ca ilegale și neîntemeiate, deoarece în cadrul examinării cauzei instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au aplicat o lege pe care nu trebuiau să o aplice.

Menționează că, instanțele ierarhic inferioare constatînd că pentru a ridica pietrișul (obiect material – mobil contractul de vânzare-cumpărare în privința căruia nu urmează să fie înregistrat la organul cadastral) ce-i aparține, el trebuie să fie proprietarul porțiunii de drum în litigiu (obiect material – imobil în privința căruia contractul de vânzare-cumpărare urmează să fie înregistrat la notar și organul cadastral), au comis o eroare gravă, deoarece materialele cauzei conțin contractul de vânzare-cumpărare prin care se confirmă faptul că el a procurat pietrișul înșirat pe o porțiune de pîmînt (drumul în litigiu) care aparține Primăriei s. Slobozia.

Mai afirmă că Primăria s. Slobozia r-n. Ștefan Vodă nu dispune de careva acte ce ar confirma faptul că este proprietarul pietrișului și astfel, pretinde la îmbogățirea fără justă cauză în mărimea valorii pietrișului din contul său, fiind încălcate astfel prevederile art. 9, 46, 127 din Constituția RM și Protocolul nr. 1 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale cu privire la proprietate.

Consideră că atât instanța de apel cât și prima instanță face legătură neîntemeiată între mobilul „pietriș”, care este proprietatea sa cu imobilul „drum”, care există doar de fapt, deoarece de drept el lipsește.

În acest sens, insistă că sunt neîntemeiate și ilegale concluziile instanțelor ce se referă la faptul că el nu a prezentat probe ce ar confirma că este proprietarul imobilului „drum” deoarece juridic drumul nu există, or, el solicită ridicarea pietrișului de pe porțiunea de drum în litigiu, iar materialele cauzei conțin probe ce confirmă că anume el este proprietarul pietrișului de pe porțiunea de drum în litigiu.

Afirmă că la examinarea cauzei instanțele judecătorești urmau să aplice prevederile art. 376 Cod civil RM și să admită cerințele înaintate.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ceban Zaharia este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ceban Zaharia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de

lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Ceban Zaharia asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ceban Zaharia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Ceban Zaharia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Oleg Sternioală